

Arimateai József, aki Jézus tanítványa volt, bár a zsidóktól való félelmében csak titokban, engedélyt kért Pilátustól, hogy levehesse Jézus testét. Pilátus megengedte. El is ment, és levette Jézus testét. Eljött Nikodémus is, aki korábban egyszer éjszaka ment Jézushoz. Hozott mintegy száz font mirha- és áloékeveréket. Fogták Jézus testét, és fűszerekkel együtt gyolcsleplekbe göngyölték. Így szokás temetni a zsidóknál. Azon a helyen, ahol keresztre feszítették, volt egy kert, a kertben pedig egy új sírbolt, ahova még nem temettek senkit. Mivel a sír közel volt, a zsidók készületi napja miatt oda temették Jézust.

Jn 19,38-42

Kedves Testvérek!

Szeretteink elvesztése megrendít minket – akár azért, mert elhunytak, akár azért, mert valami miatt eltávolodtunk egymástól. Megrendít minket mások szenvedése is, akkor is, ha személyesen nem ismerjük őket. Az ártatlanok szenvedése, mégpedig mérhetetlen és felfoghatatlan szenvedése a most zajló háborúban, Ukrajnában és az izraeli-palesztin konfliktusban elborzasztanak, megbotránkoztatnak minket. Nem hiszem, hogy lenne olyan közöttünk, akinek ne fordult volna meg a fejében: *hol van az Isten, mikor vet már ennek véget, mi ebben a szerepe?*

Nikodémus nemcsak egy kedves barátját veszíti el Nagypénteken. Azt a reménységét is, hogy Izrael népe a felismert Megváltó mellé áll. A karjában tartja a magatehetetlen, halott Megváltót. A vallása kiment alóla, a társadalmi kapcsolatai a Nagytanáccsal és a tehetős jeruzsálemiekkal gyakorlatilag véget érnek. A nullán áll. És mégis most látjuk a legaktívabbnak az Evangéliumban. Az elején csak beszélgetett Jézussal, este, biztonságban. Később, a lombsátrak ünnepén a farizeusok és a főpapok előtt már a Törvényre hivatkozva így védi Jézust: *Elítéli-e az embert a mi törvényünk, míg ki nem hallgatták, és meg nem tudták tőle, hogy mit tett?* Itt pedig az egzisztenciáját kockáztatja, mikor nyilvánosan, hivatali úton kikéri a testét és eltemeti. János evangéliuma nyitva hagyja, hogy mi motiválta Nikodémust: a totális csalódottság, a *minden mindegy* érzése – vagy az, hogy új életre talált, megértett valamit Krisztus misztériumából. A kérdés nyitva marad, még akkor is, ha a kortársak előtt nyilvánvaló lehetett. Szép irodalmi eszköz az, hogy a magunk válaszát meghozhassuk a kérdésre: *hol van Isten a szenvedésben, a szeretteim szenvedésében, az ártatlanok fájdalmában.*

Mi a komoly kérdésekben biztosítékokat, bizonyítékokat akarunk. Világos tudást. Itt mást kapunk, akárcsak Nikodémus. Nem bizonyítékokat, hanem jeleket, amelyek mentén elindulhatunk. A jánosi szenvedéstörténet az Evangélium harmadik fejezetének szép visszhangja a feltámadás előtt. Egyfajta belső keret. Nikodémus, mikor temeti Jézust, visszagondolhat az első találkozásukra, Jézus szavaira.

Jézus szavaira arról, hogy *úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.* Nikodémus beszélgetett vele az újjászületésről, és arról, hogy bemeget-e az ember az anyja méhébe – és most egy új sír üregébe helyezi a magatehetetlen Jézust, aki egy názáreti lány méhében jelent meg egykor, magatehetetlenül. Beszéltek arról, hogy más a test szerinti születés és a Lélek szerinti: és Jézus a kereszten kiadja a Lelkét. És hallotta Nikodémus: *ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie* – és a keresztre felemeltetett Isten Fiát neki kell levennie. Jeleket kapott, hogy igen, tud erről Isten, hamarabb tudott róla, mint az ember. Igen, ott van a szenvedésben, jobban, mint bármelyikünk. Jeleket kapott, amik mentén elindulhatott Istent keresni – a kezdetben visszahúzó, tartózkodó Nikodémus egyre aktívabban.

Ahogy mondtam, a Szentírás nem részletezi Nikodémus belső útját. Csak az nyilvánvaló, hogy kapott jeleket, hogyan és merre keresse Istent.

Itt vagy most a kereszttel, és csak Te tudod, kedves Testvérem, hogy milyen személyes és családi kereszted alatt. Egyértelmű biztosítékokat nem fogsz kapni arra, hogy mit akar ezzel az Isten. De jeleket igen, hogy követheted, keresheted Őt, aki a szenvedésben is hasonlít hozzád. *Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*

Nem biztos tudást kapsz a szenvedéssel kapcsolatban – de Isten Fiával találkozhatasz benne.

Ámen.